

си жилище. Той напустналъ хубавитѣ имъ стаи и се прѣселилъ въ плѣвната. Тамъ висѣли на гредите цѣли свѣсла царевица, та много мишки идвали да си откраднатъ по нѣкое зѣрно. На котаракътъ само лигитѣ текли за нѣкое младо мишче, защото отъ слабостъта му се отървало и най слабото мишче.

Най-послѣ той намислилъ да си изкарва прѣхраната съ хитростъ. Обявилъ на стѣните и вратите, че знае да врачува на мишките да не ги ловятъ котките.

Двѣ млади и неопитни мишки повѣрвали на лъжливия котаракъ и отишле при него да имъ врачува. Котаракътъ, щомъ ги видялъ, поканилъ ги да седнатъ на столоветѣ и ги попиталъ що желаятъ. Тѣ му разказали неволята си и го помолили да имъ помогне ако може съ своето икустно врачуване.

Котаракътъ тутакси извадилъ едно тесте